

det er hr. Hans Christian Schmidt og hr. Niels Jørgen Langkilde. Så svarer hr. Steen Gade, og så er det hr. Martin Glerup som ordfører.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er meget glad for hr. Steen Gades kommentar til det forslag, der er kommet fra EU-landene, for det lægger jo netop op til en god start på det, der kaldes for EU's fælles gennemførelse. Og det er klart, at det netop vil vise vejen for joint implementation. Og det er den vej, vi skal gå, og det er også derfor, vi senere i dag selvfølgelig vil bakke op om de forslag, der kommer derfra.

Der var en lille kommentar om, at vi ikke sagde noget om CO₂-afgifterne. Jeg skal da gerne gentage det her, selv om vi havde det oppe for en uge siden, men vi tager det altså gerne igen: CO₂-afgifterne bliver en fiasko, fordi CO₂-afgifterne er indviklede, svære at håndtere, bureaukratiske, og ikke gør det, de skal, for miljøet. Man lever heller ikke op til løfterne og er altså ikke troværdig, for man forsøgte sig med at sige, at de skulle tilbageføres, og nu har man store problemer med at have 800 mio. kr. liggende, som ikke er ført tilbage. Det skulle man erkende i stedet for. Den troværdighed, man måske vil opnå ved dét, ville være langt, langt at foretrække i forhold til de her lidt svage forsvarstaler, som man fører for dem i dag.

Mit synspunkt vil stadig være det samme, og jeg håber, at hr. Steen Gade bekræfter, at det, der er aftalt i EU, også er noget, som hr. Steen Gade kan tilslutte sig.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Med hensyn til CO₂-afgifterne skal jeg henholde mig til hr. Hans Christian Schmidt, for han sagde det så udmærket.

Jeg var glad for det, hr. Martin Glerup sagde om den metode, der skulle udvikles. Det er vi helt enige i. Den er ikke færdigudviklet. Vi har nogle ideer til det. Vi vil gerne skubbe på, og det er så også det, som hr. Steen Gade alligevel kommer frem til efter alle de her runder: at det godt kan bruges.

Jeg vil også sige, at gør vi ikke det, så hører vi som en nation nærmest til dem, der vælger at få en dyr kosmetisk operation i stedet for at hjælpe en masse sultne i tredje verdens landene. Vi skal bruge pengene ordentligt, og vi skal ikke lave nogen former for smuthuller – det får

man heller ikke Det Konservative Folkeparti med til – og derfor skal vi også i gang med at diskutere omsættelige kvoter. Selvfølgelig skal vi det.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Om joint implementation skal jeg sige til hr. Langkilde, at jeg ikke er kommet frem til nogen ny erkendelse, for det, jeg siger her, er det, der står i det forslag til vedtagelse, som jeg fremsatte i mit indledningssvar.

Til hr. Hans Christian Schmidt om den danske CO₂-afgift: Nu kom der jo så en slags forsvar for, at V og K vil afskaffe den. Det er altså bekræftet, at V's og K's hilsen til Kyoto er, at Danmark skal gøre mindre for at begrænse CO₂-udslippet. Tak for den bekræftelse! Det er bare pinligt.

Hvis jeg skulle kunne forstå V og K som nogle, der var interesserede i miljøspørgsmål globalt, skulle de i stedet for have sagt: Ja, den danske CO₂-afgift kan kritiseres. For det kan den, og jeg kan også holde et langt foredrag om skævheder og alting i den. Men hvad er svaret til det? Det er da at kæmpe endnu mere for, at vi får den på EU-niveau og får internationale aftaler om den.

Det var det, der burde være et naturligt svar fra Venstre og De Konservative, men nej, svaret er, at den skal afskaffes i Danmark i en situation, hvor Danmark har et af de største CO₂-udslip pr. indbygger i verden!

Så er det, vi er tilbage til mit svar til hr. Langkilde. Sagen er nemlig, at det er afgørende, at det er industrilandene, de rige lande, folk, der har et overforbrug, som vi har, og som dermed er medskyldige i, at risikoen for et klimasammenbrud vokser, som går forrest. Det er det, V og K ikke rigtig vil, når det kommer til stykket. De går i hvert fald i deres handlinger og i deres markeringer efter de billige point. Når de er ude i virksomhedskantinerne – det er nok ikke de billigste kantiner; det er nok dem, hvor der ikke kommer så mange, dér, hvor ledelsen sidder – får de nogle billige point ved at sige, at de vil også afskaffe alt det bureaukrati.

Men det er da pinligt, når udfordringen er så stor, som den er. Jeg siger ikke at I er købt og betalt for de her middage i kantinerne, for det tror jeg ærlig talt ikke I er, men I kommer alligevel til i en lidt moderat dansk udgave at ligne nogle af de stærke kapitalinteresser i udlandet.